

Ilomantsi Mekrijärvi Huohvanala Muinaisjäännösinventointi 2014

**Timo Jussila
Timo Sepänmaa**

Tilaja: Farmi Salliset Ay

Sisältö

Perustiedot	2
Inventointi	2
Kartat	5

Kansikuva: suunnitellun maanottoalueen pohjoisosan itäreunaa, mäen laelta pohjoiseen.

Perustiedot

Alue: Ilomantsin Mekrijärven kylän Huohvanalan tilan (146-420-6-31) suunniteltu maanottoalue.

Tarkoitus: Selvittää onko suunnitellulla maanottoalueella kiinteitä muinaisjäänöksiä.

Työaika: 10. toukokuuta v. 2014

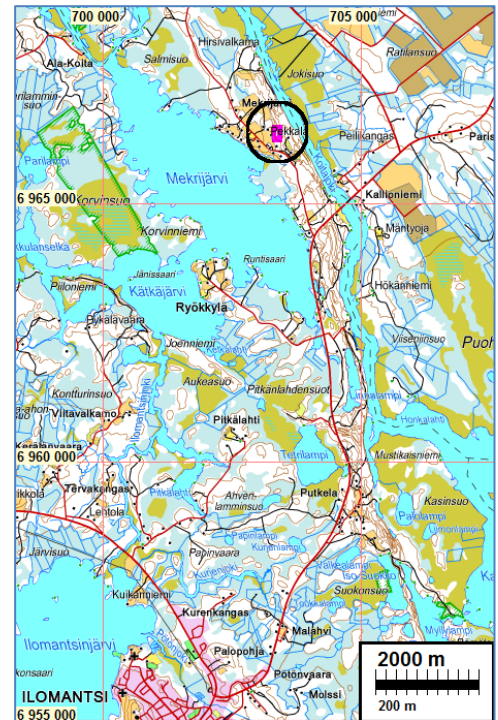
Kustantaja: Farmi Salliset Ay

Aiemmat tutkimukset: lähialueella inventoineet: Poutiainen, Koponen & Kupiainen 1992. Karjalainen 2006, S-L Seppälä 2008.

Tekijät: Mikroliitti Oy, Timo Jussila ja Timo Seppänmaa.

Tulokset: Alueella ei ole kiinteitä muinaisjäänöksiä.

Tutkimusalue ympyrän sisällä:

Inventointi

Mekrijärven kylän Huohvanalan tilalle on suunnitteilla maanottoaikan laajennusta. Nykyinen maanottoaika sijaitsee tilan rakennusten pohjois-koillispuolella olevan mäen eteläreunamilla. maanottoa on tarkoitus laajentaa pohjoiseen, koko mäenkumpareen alueelle. Museovirasto antoi hankkeesta lausunnon Iloimantsin kunnalle (16.1.2014, MV/62/05.02.99/2013) jossa edellytettiin alueella tehtäväksi muinaisjäänösinventointi. Hankkeen toteuttaja Farmi Salliset Ay tilasi inventoinnin Mikroliitti Oy:ltä. Inventoinnin maastotyö suoritettiin erinomaisissa olosuhteissa 10.5.2014.

Mekrijärveä pidetään Iloimantsin toiseksi vanhimpana kylänä - se on muodostettu viimeistään 1400-luvun puolivälissä. Vuonna 1500 siellä oli kaksikymmentä taloa. Mekrijärven lääni kuului Novgorodin arkkipiispalle ennen vallan siirtoa Moskovaan. Kaikki Koitereen kaikki kylät kuuluivat Mekrijärven alaisuuteen. Väkiluku väheni 1600-luvun alussa, mutta kääntyi nousuun vuosisadan lopulla, kun luterilaiset uudisasukkaat saapuivat. 1700-luvun alussa suurin osa ortodokseista pakeni, mutta väkeä palasi kuitenkin vähitellen takaisin. (Ismo Björn 1991: Suur Iloimantsin historia, s.121-122, siteerattu ote Muinaisjäänösrekisteristä).

Tutkimusalue sijaitsee vanhan kylä- ja asutuskeskuksen pohjois- ja itäpuolella, Koitajoen länsirannalla sijaitsevalla ns. kuolleeseen jään alueella, kamé maastossa joka on topografialtaan hyvin jyrkkäpiirteistä ja maalajiltaan lajittunutta (ja veden huuhtomaa) hienoa hiekkaa ja eteläosaltaan hiesua. Alueen keskellä on soikiomainen korkea kumpare, pohjois-etelä suunnassa n 220 m ja

laeltaan 40-60 m leveä. Kumpareen länsipuolen rinne on hyvin jyrkkä ja se laskee syvään ja kapeaan laaksoon jonka länsirinne on myös hyvin jyrkkä. Sen länsipuolella on tasainen, vanha pelto. Mäen itäpuolen rinne on matalampi. Laki laskee kaventuen ja jyrkentyen pohjoiseen. Laen eteläosa on tasainen, pohjoisosa punkkamainen ja viettävä. Mäen eteläpäässä on nykyinen maanottoaika. Kasvillisuus alueella on ollut kuusivaltainen sekametsä – nyt osa alueesta oli hakattuna.

Jyrkkä topografia ei ole aiemmin mahdollistanut alueen rakentamista tai maankäyttöä, muualla kuin aivan lakialueella. Laen eteläosan tasanteelle on ollut pieni pelto tai niitty, mikä oli havaittavissa pintamaaperän profiilissa. 1840-luvun pitäjänkartalle alueelle on merkitty peltotilkku joka aivan ilmeisesti sijoittuu juuri laen eteläosan tasanteelle.

Koko suunniteltu maanottoalue liepeineen tarkastettiin täysin kattavasti silmänvaraisesti. Laki-alueelle tehtiin myös koekuoppia. Lisäksi havainnoitiin alueella olevia tuulenkaatoja ja metsäkoneen jättämiä avoimia maastopälvä. Koska lakialue on lähes täysin kivetöntä, ei siellä ollut pieni peltoviljely (tai niitty) ole jättänyt jälkeensä mitään raivauksen merkkejä. Alueella ei missään havaittu mitään ihmistekoisia rakenteita tai muita merkkejä maankäytöstä kuin modernit metsäkoneen jäljet ja metsätieura alueen itäreunamilla.

Suunnitellulla maanottoalueella ei ole muinaisjäännöksiä eikä muita kulttuurihistoriallisia jäännöksiä.

Porvoo 22.5.2014

Timo Jussila

Mäen eteläosan tasaista lakea, etelään.

Mäen eteläpää ja nykyinen maanottoaika joka laajenee pohjoiseen (vas). Kuva koilliseen

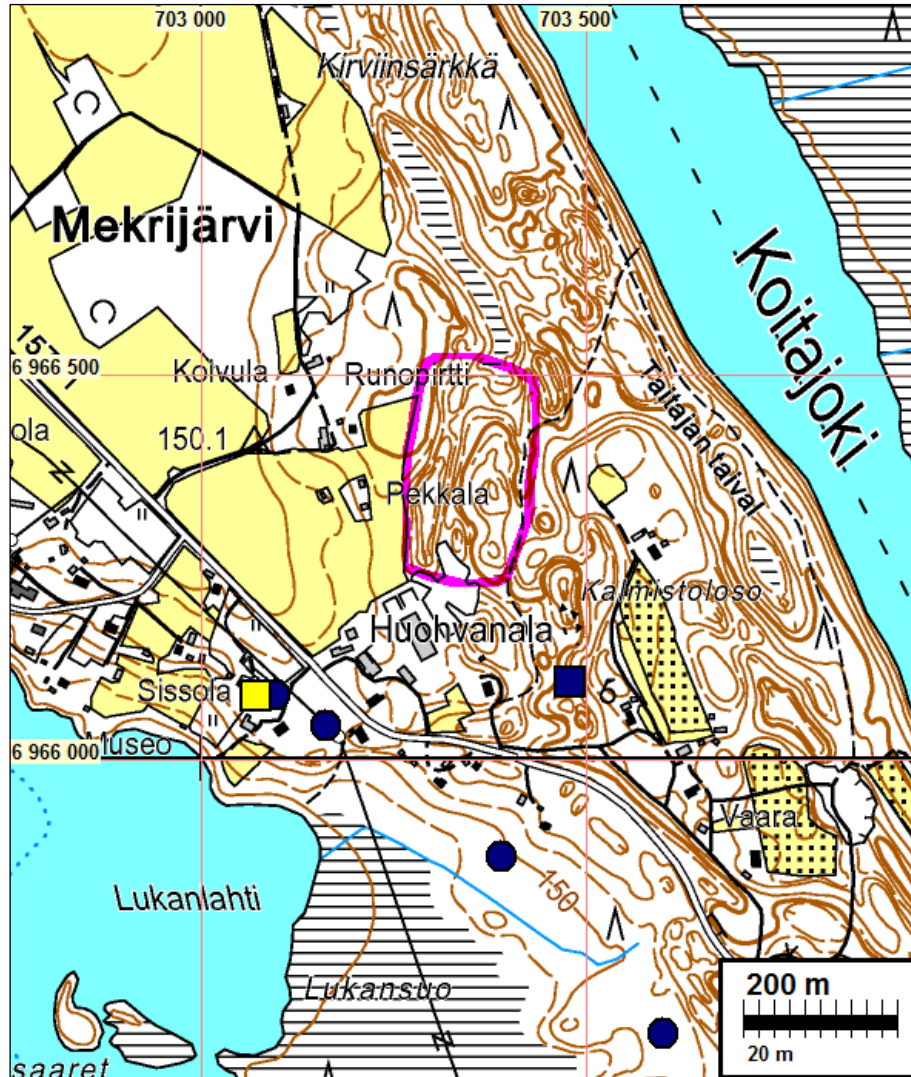

Mäen länsireunaa, etelään. maanottoalueen länsirajaa. Etelään.

Mäen pohjoispäätä, etelään.

Kartat

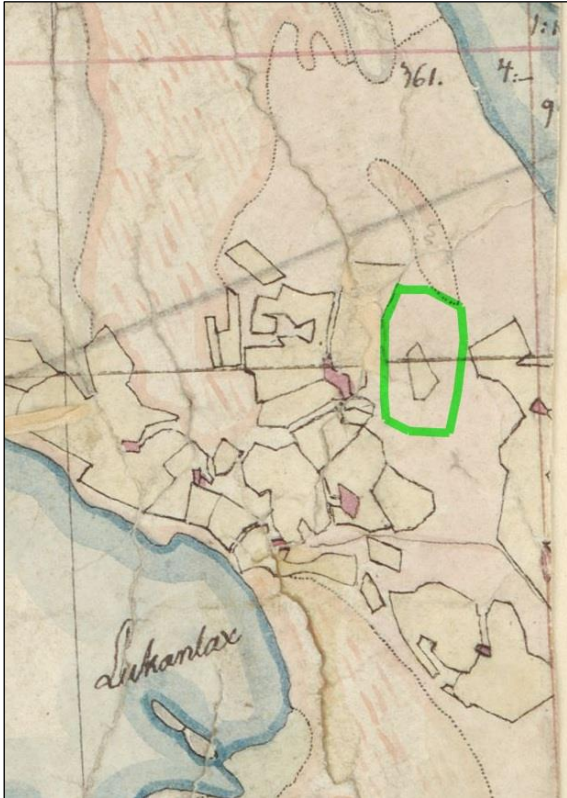

Tutkittu alue rajattu sinipunaisella viivalla. Sen eteläpuolella ovat muinaisjäännökset:

Mittunnus	Nimi	Ajoitus	Laji	Tyyppi
146010051	MEKRIJÄRVI KALMISTOLOSO	historiallinen	hautapaikat	ortodoksikalmistot
146500014	MEKRIJÄRVI LUKANSUO 1	historiallinen	asunta	
146500013	MEKRIJÄRVI LUKANSUO 2	historiallinen	asunta	
146500012	MEKRIJÄRVI RIIHISÄRKKÄ	historiallinen	asunta	
1000011362	MEKRIJÄRVI SISSOLA	historiallinen	asunta	kylänpaikat
146010040	MEKRIJÄRVI SISSOLA 2	ajoittamaton	kultti- ja tarinap	

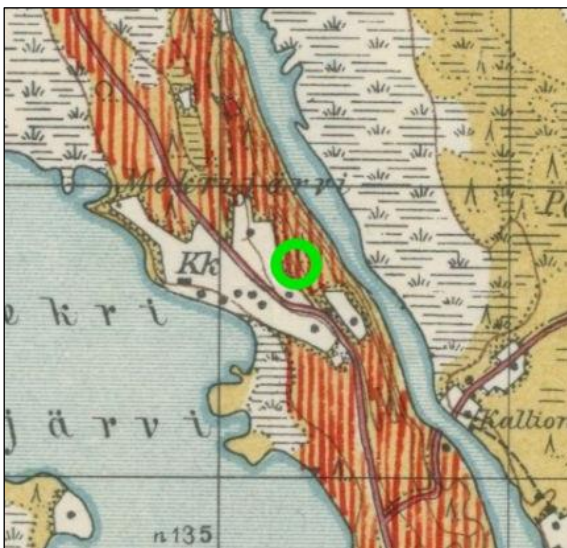

Ote Ilomantsin pitäjänkartasta v. 1745. Mekrijärven kylä keskellä hieman oikealla, järven ja Koitajoen välillä. Kartan mukaan asutus on sijoittunut järven rannan tuntumaan Lukanlahden pohjoispuolelle.

Ote 1840-luvun Iloantaan pitäjänkartasta. Tutkittu alue piirretty vihreällä.

Tutkitun alueen eteläosan keskellä on ollut peltotilkku. Se sijoittuu – myös maastohavaintojen ja topografian perusteella – mäen eteläosan tasaiselle lakialueelle.

Ote kartasta v. 1940. Tutkimusalue on piirretty päälle vihreällä.